

INDEX DE TERMENI ȘI ABREVIERI CU UTILIZARE FRECVENTĂ ÎN DOCUMENTELE SECURITĂȚII

A.C. – Angajat Civil (în unitățile militare).

A.C.T. – Ascultarea Convorbirilor Telefonice.

A.I. – Acțiune informativă sau de urmărire a unei persoane.

A.S. – Arhiva Siguranței.

A.T.S. – Ascultare Telefonică Specială.

A.V. – Acțiune de verificare, constând în supravegherea sau urmărirea unei persoane pe o perioadă limitată de timp (3-6 luni), pentru clarificarea unor suspiciuni sau verificarea unor informații de primă sesizare. Rezultatele acestui tip de supraveghere informativă erau consemnate de regulă într-o **mapă de verificare** (vezi și **M.V.**). Dacă se considera necesar, închiderea mapei de verificare se putea face și prin trecerea la o formă superioară de supraveghere, dosarul de urmărire informativă (vezi **D.U.I.**).

A.Z.S. – Adventiști de Ziua a Șaptea.

ABANDONARE – Excluderea unei surse din rețeaua informativă. Ca și recrutarea sau introducerea în rețea, abandonarea unui informator era motivată și consemnată într-un raport (propunere de abandonare sau de excludere din rețea) supus aprobării superiorilor ierarhici. Motivele cele mai frecvente care justificau abandonarea unei surse erau lipsa posibilităților informative, deconspirarea legăturii cu Securitatea, refuzul de a mai furniza informații, încheierea stagiului militar (în cazul soldaților recrutați de organele de contrainformații militare) sau dobândirea calității de membru de partid. În acest ultim caz, sursa putea continua să colaboreze cu Securitatea numai cu aprobarea conducerii organizației locale a P.C.R. și fără parcurgerea procedurilor standard, valabile în cazul unui dosar de rețea.

AGENTURĂ – Rețea informativă, compusă din totalitatea surselor aflate în legătura unui ofițer sau a unei unități a Securității la un moment dat.

ANGAJAMENT – Document scris prin care o persoană se obliga să furnizeze, în mod organizat, conspirat și secret, date și informații de interes pentru Securitate. Prin semnarea *Angajamentului* se oficializa statutul de colaborator (informator, rezident sau gazdă casă de întâlniri) pe care o persoană îl prelua de bună voie (atunci când recrutarea se făcea „pe baza sentimentelor patriotice”) sau prin constrângere, prin „mijloace compromițătoare” sau șantaj. Circumstanțele în care era semnat angajamentul de colaborare cu Securitatea se consemnau detaliat în rapoartele ofițerilor. De regulă, o dată cu semnarea *Angajamentului* sursa prelua și un nume conspirativ, pe care îl putea stabili de comun acord cu lucrătorul de Securitate. Preluarea / predarea unui informator în legătura altei unități (impusă de schimbarea domiciliului, a locului de muncă etc.), sau reactivarea la un anumit interval de timp după abandonare sau după excluderea din rețea era însoțită uneori și de semnarea unui nou *Angajament*. În cazurile în care persoana ezita să semneze acest document, sau respectarea textului standard era contraindicată, recrutarea se putea finaliza și în lipsa *Angajamentului* scris, sau textul lui se reformula, făcându-se referire la păstrarea confidențialității discuțiilor cu ofițerul. Motivele pentru care includerea persoanei în rețea se făcea fără semnarea unui *Angajament* trebuiau consemnate în raportul privind modul cum a decurs recrutarea. Semnarea *Angajamentului* era obligatorie în cazul persoanelor recrutate „pe bază de material compromițător”, caz în care în textul acestuia se menționau și faptele incriminate.

Deși este un element esențial în definirea noțiunii de colaborator sau informator, *Angajamentul* nu reprezintă totuși o condiție suficientă, nefiind urmat întotdeauna și de furnizarea efectivă de informații. Reciproca este de asemenea valabilă, fiind frecvente situațiile în care Securitatea a preluat în mod secret informații cu valoare operativă de la persoane nerecruitate după formula standard, prin semnarea unui *Angajament*. Angajamentul semnat la recrutare nu trebuie confundat cu documentele (purtând *același titlu*) prin care persoanele eliberate din detenție, anchetate sau avertizate de Securitate se obligau să nu comunice nimănui date și informații privind arestul sau desfășurarea anchetei.

AVERTIZARE – măsură operativă cu scop preventiv, de intimidare sau descurajare, prin care persoane urmărite de Securitate pentru atitudini, opinii sau fapte incompatibile cu ideologia oficială erau determinate să-și recunoască vinovăția și să își asume în scris adoptarea unei alte conduite pe viitor. Avertizarea putea avea loc la sediul organelor de Securitate sau la locul de muncă, în cazul din urmă impunându-se prezența ofițerului alături de cea a martorilor (persoane din conducerea întreprinderii sau din structurile P.C.R., colegi de serviciu, membri ai familiei etc.). Modul în care a decurs avertizarea se consemna detaliat în rapoartele ofițerilor, iar reacția persoanei după aplicarea acestei măsuri era de asemenea monitorizată și consemnată în documente.

B.I.D. – Biroul de Informatică și Documentare. Compartiment corespondent al **Centrului de Informatică și Documentare** (vezi și **C.I.D.**), înființat la nivelul unităților locale (inspectoratele județene) ale Securității și care îndeplinea aceleași atribuții privind completarea și gestionarea sistemului de evidențe.

B.L. (sau **B.O.L.**) – **Bază de Lucru** (sau **Bază Operativă de Lucru**). Cuprindea persoanele aflate într-o formă generală de supraveghere, anterioară deschiderii unei acțiuni de verificare (vezi **A.V.**) sau de urmărire informativă (vezi **D.U.I.**), despre care se primiseră informații de primă sesizare sau care fuseseră semnalate ca prezentând interes pentru Securitate.

CANDIDAT LA RECRUTARE - Persoană studiată și selectată de ofițerul de Securitate în vederea recrutării. Selectarea unui candidat la recrutare se făcea după un studiu prealabil (numit uneori și „punctare”), urmărindu-se îndeplinirea mai multor criterii, între care posibilitățile informative ale persoanei, disponibilitatea de a colabora, riscul de a desconfira legătura cu Securitatea, identificarea unor posibile elemente de constrângere sau șantaj care puteau fi folosite în cazul unui refuz etc. Calitatea de „candidat la recrutare” era atribuită de ofițer fără a fi adusă la cunoștința persoanei vizate. Documentele privind studiul pentru recrutare se păstrau în dosarul de rețea chiar dacă recrutarea candidatului nu mai avea loc.

CARTOTECA GENERALĂ DOCUMENTARĂ – Evidență sau bază de date centralizată, organizată în cadrul **Centrului de Informare și Documentare (C.I.D.)** și al inspectoratelor județene ale Ministerului de Interne, conținând fișe-tip cu informații privitoare la mai multe categorii de persoane care la un moment dat au prezentat interes pentru organele de Securitate: persoane supravegheate informativ, persoane incluse în rețeaua informativă, cei condamnați pentru infracțiuni de competența Securității, cunoscuți cu antecedente politice sau penale, care au făcut obiectul unor măsuri de prevenire, care au cerut aprobarea de a pleca temporar sau definitiv din țară, care aveau rude sau relații în străinătate, care au solicitat aprobarea căsătoriei cu un cetățean străin etc. Nu figurau în cartoteca generală documentară persoanele aflate în primele 30 de zile de verificare după primirea unei informații de primă sesizare și soldații în termen recrutați de organele de contrainformații militare.

CASĂ CONSPIRATIVĂ – Apartament sau imobil deținut sau utilizat în mod conspirativ de Securitate pentru întâlnirile ofițerilor cu informatorii sau pentru rezolvarea altor sarcini operative.

CASĂ DE ÎNTÂLNIRI – Locuință, birou sau spațiu pus temporar la dispoziția organelor Securității în urma unui acord scris cu proprietarul, chiriașul sau utilizatorul curent, pentru întâlniri conspirative ale ofițerilor cu informatorii sau rezidenții din rețea. Persoanele care acceptau o astfel de convenție cu Securitatea deveneau gazde case de întâlniri.

C.E. – **Corespondență Externă.**

C.I. – **Contrainformații.**

C.I. – **Corespondență Internă.**

C.I.E. – **Centrul de Informații Externe.** Unitate centrală a Securității, menționată în documente și cu indicativul numeric **U.M. 0544** în perioada **1978-1989**, având în subordine mai multe subunități (**U.M. 0195**, **U.M. 0282**, **U.M. 0225**, **U.M. 0503**, **U.M. 0525**, **U.M. 0107** etc.). La nivelul inspectoratelor județene funcționau **Grupele Operative Teritoriale 0544 (G.O.T. 0544)**, păstrând aceleași atribuții și fiind coordonate de unitatea centrală.

C.I.S. – Cheltuieli Informative Speciale. Operațiuni de decontare a unor sume de bani dintr-un fond special gestionat de Securitate (fondul **C.I.S.**), având ca destinație recompensarea unor surse din rețeaua informativă sau plata altor servicii (transport, cheltuieli de protocol) sau cheltuieli ocazionale.

C.M. – Colonie de Muncă.

COLABORATOR – Persoană recrutată de Securitate cu respectarea aceluiași proceduri ca în cazul altor categorii de surse, având însă posibilități limitate sau ocazionale de a furniza informații de interes operativ. Colaboratorul putea fi trecut în categoria superioară a informatorilor sau dimpotrivă, în cea inferioară a persoanelor de sprijin, în funcție de valoarea rezultatelor obținute, a informațiilor la care avea acces sau de aptitudinile dovedite pe parcursul relației cu ofițerul.

CONTROLUL SECRET AL CORESPONDENȚEI. Măsură operativă folosită curent de Securitate, constând în interceptarea corespondenței private prin intermediul unităților specializate: **Serviciul „F” (1956 – 1967), Direcția XII (1967-1968), Direcția IX (1968-1972), Direcția VI (1972-1973) și Unitatea Specială „S” (1973-1989).** Controlul corespondenței se folosea atât în acțiunile de urmărire, cât și în cele de verificare a persoanelor recrutate, scrisorile fiind transcrise și repuse în circuitul poștal, sau reținute și arhivate în dosar în original, în funcție de conținutul lor și de interesul operativ pe care-l prezentau.

C.P.P. (sau C.P.) – Cod de Procedură Penală (sau Cod Penal).

C.R. – Contrarevoluționar (în special sub forma „condamnat c. r.”).

C.S.S. – Consiliul Securității Statului (în perioada **1967-1978**).

CUNOAȘTERE PERSONALĂ – Studiu anterior introducerii unei persoane în rețeaua informativă, constând în contactul direct între ofițer și candidatul la recrutare, prilej cu care se evaluau aptitudinile și potențialul acestuia din urmă. Rezultatele cunoașterii personale se consemnau într-un raport detaliat, la finele căruia se propunea introducerea în rețea sau dimpotrivă, se constata faptul că persoana „nu corespunde”. În ambele situații, documentele privind rezultatele cunoașterii personale se arhivau în dosarul de rețea.

D.A. – DOSAR DE ANCHETĂ (vezi și **FOND PENAL**).

DECONSPIRARE – Divulgarea, voită sau involuntară, a secretului colaborării cu Securitatea, a unor acțiuni operative sau identități sub acoperire. Obligația păstrării conspirativității era prevăzută explicit în textul *Angajamentului* semnat de persoanele recrutate, iar încălcarea acestei reguli atrăgea după sine scoaterea sursei din rețea (sau abandonarea). Totodată, asumarea unei false identități de către ofițer sau de către cei introduși în rețeaua informativă (rezidenți sau informatori) constituia o metodă frecventă de pătrundere într-un mediu supravegheat și de culegere de informații. În cazul ofițerilor, regula conspirării surselor era valabilă atât în relația cu persoanele din afara sistemului, cât și în interiorul acestuia, impunând restricții în privința menționării persoanelor care făceau parte din rețeaua proprie în documentele destinate altor unități.

DESTRĂMARE (A ANTURAJULUI) – Măsură operativă cu scop preventiv și de combatere a acțiunilor împotriva regimului, urmărind întreruperea sau încetarea legăturilor dintre anumite persoane urmărite, care aveau opinii și interese comune sau care frecventau aceleași medii.

DEZINFORMARE – Măsură operativă constând în diseminarea intenționată a unor informații denaturate sau false într-un anumit mediu, prin intermediul surselor din rețeaua informativă sau al ofițerilor, pe baza unui plan bine stabilit și supus în prealabil aprobării superiorilor ierarhici. De regulă, dezinformarea avea ca scop compromiterea unei persoane sau crearea unei reputații false, pregătirea sau contracararea unor evenimente sau acțiuni, promovarea intereselor conducerii partidului sau statului român, pe plan intern sau extern. După reformarea administrativă a Ministerului de Interne în **1967**, acțiunile de dezinformare au fost coordonate de **Serviciul „D”**, ca unitate specializată.

D.G.I.E. - Direcția Generală de Informații Externe în perioada **1963-1972**. Ca unitate militară, e consemnată în documente și sub indicativele **U.M. 0123 /I** și **U.M. 0755**. Anterior anului **1963**, atribuțiile acestei unități

centrale au fost executate de **Direcția I**, iar după **1972** a preluat denumirea de **Direcția de Informații Externe (D.I.E.)**, având indicativul **U.M. 0920**.

D.G.I.I. – Direcția Generală de Informații Interne.

D.G.S.P. – Direcția Generală a Securității Poporului (în perioada **1948-1951**).

D.G.S.S. – Direcția Generală a Securității Statului (în perioada **1951-1956**).

D.S.S. – Direcția Generală a Securității Statului (în perioada **1978-1989**).

D.G.T.O. – Direcția Generală de Tehnică Operativă.

D.O. – Domiciliu Obligatoriu.

D.O. (sau D.P.) - DOSAR DE OBIECTIV (sau DOSAR DE PROBLEMĂ). Cuprinde materiale privind supravegherea informativă a unor instituții sau grupuri mari de persoane, prin acțiuni operative de largă acoperire orientate tematic („artă-cultură”, „învățământ” sau „tineret studios”, „culte-secte”, „evazionisti” etc.) sau în funcție de profilul instituțiilor sau unităților economice de interes pentru Securitate. Dosarele de problemă se deschideau la propunerea unităților centrale de profil, cu aprobarea Ministrului de Interne, iar dosarele de obiectiv se deschideau la propunerea șefilor de unități, pentru instituțiile sau întreprinderile din raza de competență. Aceste dosare erau arhivate în **FONDUL DOCUMENTAR** (vezi **F.D.**).

D.P. – Dosar Personal sau de Rețea. Cuprinde totalitatea materialelor privitoare la o persoană inclusă în rețeaua informativă, indiferent de calitatea în care aceasta a fost recrutată (colaborator, informator, rezident, gazdă casă de întâlniri). Materialele furnizate de sursă (notele informative) se arhivau în original în **mapa anexă** (vezi **M.A.**), iar copiile acestora se exploatau, de regulă, în dosarele persoanelor care constituiau subiectul informării. În primii ani de funcționare a Securității, denumirea „dosar personal” desemna dosarul de urmărire, în vechea accepțiune folosită de Siguranța Statului înainte de 1945. Arhivarea acestui tip de dosare se făcea în **FONDUL DE REȚEA** (vezi **F.R.**).

D.S. – Deschiderea încuietorilor în vederea realizării pătrunderilor secrete în locuință sau birou.

D.S.S. – Departamentul Securității Statului.

D.U.I. – Dosar de Urmărire Informativă. Cuprinde documentele emise de Securitate pe parcursul supravegherii unei persoane sau a unui grup, consemnând aplicarea unor măsuri operative mai complexe decât cele utilizate în cazul verificării (vezi și **A.V.** sau **M.V.**). Deschiderea și, respectiv, închiderea unui dosar de urmărire informativă erau aprobate de șefii unităților centrale sau locale ale Securității, de locuitorii acestora sau de șefii serviciilor. În cazul membrilor de partid, pentru deschiderea unui d.u.i. era necesară și aprobarea conducerii organizației locale a P.C.R. Arhivarea acestei categorii de dosare se făcea în **FONDUL INFORMATIV** (vezi **F.I.**).

D.V. (vezi și M.V.) – Dosar de Verificare (sau Mapă de Verificare).

EVAZIUNE – Trecerea ilegală a frontierei de stat. Prevenirea tentativelor de trecere frauduloasă a frontierei constituia o „linie de muncă” de sine stătătoare, fiind supravegheate informativ atât persoanele suspectate ca având „intenții de evaziune”, cât și cele condamnate pentru tentativă de trecere frauduloasă a frontierei, după executarea pedepsei și punerea în libertate.

EVIDENȚA OPERATIVĂ – Bază de date organizată la nivel central (vezi **C.I.D.**) și la nivelul unităților locale (vezi **B.I.D.**), cuprinzând fișe tipizate cu informații despre persoanele, obiectivele sau problemele care la un moment dat au prezentat interes pentru organele de Securitate. Organizarea și gestionarea evidenței operative s-a aflat în sarcina **Serviciului C** în perioada **1956-1972**, și a **Centrului de Informatică și Documentare (C.I.D.)** în perioada **1972-1989**.

EXPLOATARE ÎN ORB – Metodă operativă constând în culegerea de informații sub acoperirea unei identități false. Obținerea unor informații prin metoda exploatării în orb era obligatoriu consemnată ca atare în documente.

„F” – **Filaj**. Supravegherea directă a deplasărilor unei persoane între diverse locații, operațiune efectuată de cadre specializate ale Securității, aparținând **Direcției „F” (1951-1956)**, **Direcției a VII-a (1956-1967)**, **Direcției a IX-a (1967-1972)** sau **Unității Speciale „F” (1973-1989; vezi și U.S.)**. De regulă, filajul ca metodă operativă avea ca scop identificarea relațiilor („legăturilor”) unor persoane care prezentau interes pentru Securitate, sau prevenirea unor acțiuni (vizitarea reprezentanțelor diplomatice străine, contactarea cetățenilor străini etc.).

F.C. - FOND CORESPONDENȚĂ. Era destinat arhivării corespondenței operative între unitățile Securității sau între acestea și alte instituții ale statului, conținând de asemenea condici și evidențe de registratură, cereri și memorii ale unor persoane fizice sau juridice adresate Ministerului de Interne, precum și alte documente cu conținut similar.

F.D. - FOND DOCUMENTAR. Era destinat arhivării dosarelor de obiectiv sau de problemă (vezi **D.P.** sau **D.O.**).

F.F. – Fotografiera și /sau Filmarea unor momente operative în cadrul acțiunilor de urmărire.

F.I. - FOND INFORMATIV. Era destinat în principal arhivării dosarelor de urmărire informativă (vezi **D.U.I.**) sau a mapelor de verificare (vezi **M.V.**), dar și a altor documente rezultate din supravegherea informativă în cadrul dosarelor de obiectiv sau de problemă.

F.N. – FĂRĂ NUMĂR. Notăție folosită în antetul unor documente care erau emise de Securitate fără a fi înregistrate în evidențele operative. Apare frecvent în cazul dosarelor surselor membri P.C.R., care nu se arhivau potrivit normelor specifice.

F.P. - FOND PENAL sau de **URMĂRIRE PENALĂ**. Era destinat arhivării dosarelor instrumentate pe numele persoanelor cercetate pentru infracțiuni de competența organelor de profil ale Securității, a dosarelor de penitenciar și a mapelor de evidență a bunurilor.

F.R. - FOND REȚEA. Era destinat arhivării dosarelor personale (vezi **D.P.**), a dosarelor de rețea și a mapelor anexă ale persoanelor care au făcut parte din rețeaua informativă. În acest fond se clasau și materialele privitoare la persoanele studiate pentru recrutare, dar care au refuzat în cele din urmă colaborarea cu Securitatea. Din acest motiv, simpla mențiune a existenței unui dosar în fondul de rețea pe numele unei persoane nu atestă transmiterea efectivă de informații către Securitate și, implicit, deținerea calității de colaborator.

G.C.I. – GAZDĂ CASĂ DE ÎNTÂLNIRI. Persoana care, pe baza unui acord prealabil cu ofițerul, accepta să își pună la dispoziție domiciliul sau, după caz, biroul de la locul de muncă, pentru întâlniri cu informatorii, rezidenții sau alte persoane din rețea, precum și pentru rezolvarea altor sarcini operative curente. Gazda casei de întâlniri nu participa la aceste acțiuni și nu cunoștea identitatea persoanelor introduse în domiciliul său. Pentru a fi recrutate în calitate de gazde case de întâlniri erau preferate persoanele necăsătorite, care locuiau singure, lipseau mult timp de la domiciliu și prezentau garanții în privința respectării conspirativității. Nu se recrutau ca gazde case de întâlniri cetățeni străini aflați pe teritoriul României sau persoane „cunoscute cu probleme operative de securitate”.

G.O.T. – GRUPĂ OPERATIVĂ TERITORIALĂ. Compartiment înființat la nivelul inspectoratelor județene sau al altor unități locale ale Securității, având aceleași atribuții ca unitatea centrală care îl coordona (de exemplu, **Grupa Operativă Teritorială 0544**, coordonată de **C.I.E.** sau **U.M. 0544**).

I.C.D.T. – Interceptarea Convorbirilor și Discuțiilor Interioare prin Intermediul Telefonului.

I.C.E. – Interceptarea Corespondenței Externe.

I.C.H. – Interceptarea Camerelor de Hotel.

I.C.I. – Interceptarea Corespondenței Interne.

I.C.T. – Interceptarea Convorbirilor Telefonice.

I.D.E.B. – Interceptarea Discuțiilor prin Intermediul Emițătorilor Alimentați la Baterie.

I.D.M. – Interceptarea Discuțiilor prin Microfoane.

I.D.E.R. – Interceptarea Discuțiilor prin Intermediul Emițătorilor la Rețea.

INFORMATOR – Persoană cu aptitudini și disponibilități pentru culegerea de informații și care, în mod organizat, conspirat și secret culegea date de interes pentru Securitate, transmițându-le ofițerului sau rezidentului și acționând sub îndrumarea directă a acestuia. Informatorii erau introduși în rețea după un studiu prealabil și erau abandonați în situațiile în care se deconspirau (voit sau accidental), nu mai aveau acces la date cu valoare operativă („nu mai aveau posibilități”), se eschivau sau refuzau să transmită informații. Dacă scoaterea din rețea nu era considerată oportună, puteau fi trecuți la o încadrare inferioară (de persoană de sprijin sau gazdă casă de întâlniri). În primii ani de funcționare a Securității s-au utilizat și categoriile „informatori necalificați” sau „informatori calificați”, pentru a distinge între sursele mai slabe și cele care dovedeau calități personale, posibilități operative mai mari și o atitudine ofensivă în culegerea de informații.

I.S.M.B. – Inspectoratul de Securitate al Municipiului București (cu indicativul numeric **U.M. 0224** în 1968 și **U.M. 0696** în perioada 1968-1972). A funcționat și sub denumirile de **Inspectoratul Municipiului București – Securitate (I.M.B.S.,** în perioada 1972-1982) și **Securitatea Municipiului București (S.M.B.,** în perioada 1982-1989).

I.T.I. – Interceptarea Convorbirilor Telefonice Internaționale.

I.T.T. – Interceptarea Transmisiunilor Telex.

ÎN ATENȚIE – Expresie cu sens echivoc, folosită de ofițeri pentru a desemna faptul că o persoană prezenta interes pentru Securitate, fie în calitate de urmărit, fie în calitate de sursă sau candidat la recrutare. În ambele cazuri, sintagma „în atenție” era folosită pentru a asigura, în interiorul structurii Securității, conspirativitatea acțiunii operative în care era inclusă persoana respectivă.

LEGĂTURĂ PERSONALĂ – Relație conspirativă stabilită de comun acord între ofițer și persoana introdusă în rețeaua informativă. Modul în care aveau loc contactele dintre ofițer și sursă se consemna de regulă într-un raport privind sistemul de legătură. Legătura personală era **directă**, atunci când se realiza nemijlocit între ofițerul de Securitate și sursă, și **indirectă** atunci când era intermediată de rezident. Preluarea informațiilor de la sursele din rețea se putea face și prin **legătură impersonală** (folosindu-se adrese, diverse ascunzători sau containere conspirative, căsuțe poștale, coduri de comunicare convențională în scris sau telefonic etc.).

LEGENDĂ – Scenariu fictiv transmis de ofițer unui civil, cu scopul de a conspira acțiuni sau persoane care acționau sub acoperire. De regulă, legenda era pregătită ca variantă de retragere în cazul eșuării unei tentative de recrutare și se consemna în raportul cu propunerea de includere a persoanei în rețeaua informativă.

LUCRĂTOR OPERATIV – Ofițer de Securitate.

M.A. – Mapă Anexă. Parte a dosarului personal (numit și dosar de rețea sau de informator), în care se arhivau materialele informative în original (notele informative redactate de sursă și rapoartele informative redactate de ofițer pe baza informațiilor primite verbal de la sursă), însoțite de o evidență a întâlnirilor realizate și a modului în care au fost exploatate informațiile.

MARȘRUTIZARE – Termen folosit în primii ani de funcționare a Securității, însemnând dirijarea informatorilor într-un anumit mediu, pentru îndeplinirea unor sarcini specifice trasate de ofițer.

M.D.P. – Membru de Partid.

M.S.V. – Muncă Silnică pe Viață.

M.V. – Mapă de Verificare. Formă de arhivare a documentelor rezultate în urma unei acțiuni de verificare, întreprinsă de Securitate asupra unei persoane (vezi și **A.V.**).

N.B. – Nota Biroului.

N.L. – Nota Lucrătorului.

N.O. – Nota Ofițerului.

OBIECTIV – Persoană, grup de persoane sau instituție în supravegherea informativă a Securității.

PERSOANĂ DE ÎNCREDERE / PERSOANĂ OFICIALĂ - Persoană care, fără a fi recrutată oficial, sprijinea Securitatea la solicitarea ofițerilor, participând la realizarea anumitor sarcini operative (ca influențarea pozitivă, dezinformarea, destrămarea anturajului etc.). Îndeplinirea unor astfel de sarcini de către persoana de încredere sau persoana oficială devenea posibilă prin natura atribuțiilor de serviciu, funcția sau poziția pe care o ocupa în cadrul unei ierarhii, contactele sau prestigiul său într-un anumit mediu profesional.

PERSOANĂ DE SPRIJIN – Persoană care, pe baza unui instructaj general putea furniza informații cu valoare operativă mai scăzută sau putea îndeplini anumite sarcini privind operațiuni de filaj, investigații la domiciliu etc. Persoanele de sprijin se foloseau în special pentru obținerea informațiilor de primă sesizare, privind situații sau fapte de interes pentru Securitate.

POST ACOPERIT – Incintă (imobil, locuință, birou) de unde ofițerii de Securitate puteau efectua supravegherea (în special filajul) unor persoane urmărite.

POST DESCOPERIT – Spațiu deschis (de regulă loc public) folosit de ofițerii de Securitate pentru supravegherea unor persoane sau a unor instituții în timpul acțiunilor operative.

REACTIVARE / REACTIVIZARE – Reluarea colaborării cu Securitatea în cazul unei surse anterior abandonate sau scoase din rețea. Reintroducerea unei persoane în rețeaua informativă era posibilă cu aprobarea conducătorului compartimentului sau unității din care făcea parte ofițerul (autorul propunerii de reactivare) și cu condiția ca abandonarea să nu fi avut loc datorită deconspirării sursei sau refuzului de a furniza informații.

RECRUTARE – Procesul prin care o persoană stabilea o relație conspirativă cu Securitatea, angajându-se în scris (vezi **Angajament**) sau verbal să transmită în mod organizat și secret date și informații de interes, sub îndrumarea ofițerului. Modul în care a decurs recrutarea se consemna obligatoriu într-un raport, în care se precizau și circumstanțele în care persoana a acceptat să colaboreze: de bună voie („pe baza sentimentelor patriotice”), prin constrângere sau șantaj („pe baza materialelor compromițătoare”).

REZIDENT – Persoană introdusă în rețeaua informativă nu doar pentru a furniza date de valoare operativă, ci mai ales pentru a coordona sau dirija surse mai slab pregătite (din categoria persoanelor de sprijin sau a colaboratorilor sau a informatorilor necalificați), preluând o parte din sarcinile ofițerului de legătură. Rezidenții se recrutau de preferință din rândul membrilor de partid sau a ofițerilor în rezervă și numai în cazuri excepționale din rândul informatorilor fără apartenență politică. Rezidentul nu putea efectua recrutări (ci doar studiul prealabil introducerii de noi surse în rețea) și nu avea acces la date complete privind rețeaua informativă din sectorul în care activa.

REȚEA INFORMATIVĂ – Totalitatea surselor aflate în legătura unui ofițer sau a unei unități a Securității la un moment dat. Definițiile diverselor categorii de persoane care au alcătuit această structură, considerată a fi principalul instrument de lucru în munca operativă, au variat în timp, păstrându-se însă ca noțiuni de bază cele de **colaborator, informator, rezident, persoană de sprijin și gazdă casă de întâlniri**.

SARCINA „S” – interceptarea corespondenței interne sau externe (folosită în documentele emise după 1973. Vezi și **Unitatea Specială „S”**).

SARCINA „T” – utilizarea tehnicii operative (a microfoanelor sau altor mijloace de ascultare / înregistrare. Folosită în documentele emise după 1973. Vezi și **Unitatea Specială „T”**).

S.I.G. – Supraveghere informativă generală (și în varianta prescurtată **supraveghere informativă**). Formă primară de urmărire, desfășurată asupra unei persoane sau a unui grup pe o perioadă limitată de timp (de regulă 30 de zile), pentru clarificarea unor suspiciuni sau verificarea unor informații de primă sesizare.

S.I.P. – Supraveghere informativă cu prioritate. Acțiune de urmărire desfășurată cu predilecție asupra unei persoane, membră a unui grup sau a unei comunități care făcea obiectul unei acțiuni operative la un moment dat.

S.O. – Supravegherea obiectivelor prin Sondă Optică.

SURSA – Termen generic care desemna o persoană inclusă în rețeaua informativă sau care furniza informații Securității. În situațiile în care se preluau informații de la persoane neintroduse în rețea, dar contactate de ofițer în virtutea funcției pe care o dețineau sau a atribuțiilor de serviciu, apare și în varianta „**sursă oficială**”, respectiv, „**sursă neoficială**”. De asemenea, în afară de persoane, termenul „sursă” putea desemna și alte mijloace operative folosite pentru obținerea de informații: **Sursa „S”** pentru interceptarea corespondenței, **Sursa „T”** pentru tehnica operativă etc.

T.G. – Temniță Grea.

„**TEOFIL**” – Nume conspirativ al tehnicii operative.

T.O. - Tehnică Operativă. Instalații de ascultare, înregistrare (audio și video) sau interceptare, în incinte sau în spații deschise, a căror utilizare constituia profilul de muncă al următoarelor unități: **Direcția a VII-a** (în perioada 1948-1951), **Serviciul „T”** (în perioada 1956-1967), **Direcția Generală Tehnico-Operativă și de Înregistrare (D.G.T.O.I.,** în perioada 1967-1972), **D.G.T.O. (Direcția Generală de Tehnică Operativă,** în perioadă 1972-1973), **Unitatea Specială „T”** (în perioada 1973-1989).

T.V. – Supravegherea obiectivelor prin televiziune în circuit închis.

U.C.O.S. – Uneltire Contra Ordinii Sociale.

U.I. – Urmărire Informativă (vezi și **D.U.I.** sau **Supraveghere Informativă**).

U.M. – Unitate Militară.

U.S. – Unitate Specială. Componentă a structurii Securității înființată la nivel central în 1973, specializată în executarea anumitor operațiuni, cum ar fi: interceptarea corespondenței (**Unitatea Specială „S”**), interceptarea convorbirilor telefonice și utilizarea tehnicii operative (**Unitatea Specială „T”**), interceptarea transmisiilor în eter, în special ale posturilor de radio considerate ostile regimului comunist (**Unitatea Specială „R”**), și lupta antiteroristă (**Unitatea Specială de Luptă Antiteroristă – U.S.L.A.**).

INDICATIVELE UNITĂȚILOR CENTRALE ALE SECURITĂȚII

Profil de muncă	Unitate	Indicativ	Perioadă
Anchete / Cercetări penale	Direcția a VIII-a	UM 0123 / O	1956-1962
	Direcția a IV-a	UM 0123 / O	1963-1967
	Direcția a XIII-a	UM 0651	1968-1972
	Direcția a VI-a	UM 0638	1972-1989
Antiterorism	Detașamentul Special de Intervenție Antiteroristă	UM 0625 / RP	1975-1977
	USLA	UM 0620	1977-1989
Contrainformații economice	Direcția a II-a	UM 0805	1967-1972
	Direcția a II-a	UM 0617	1972-1989
Contrainformații militare	Direcția a V-a	UM 0123 / C	1953-1967
	Direcția a IV-a		1967-1972
	Direcția a IV-a	UM 0632	1972-1989
Contraspionaj	Direcția a II-a	UM 0123 / U	1953-1967
			1967-1972
	Direcția a III-a	UM 0625	1972-1989
Evidențe	Serviciul C	UM 0123 / E	1953-1967
	Serviciul C	UM 0768	1967-1972
	CID	UM 0680	1972-1989
Filaj și Investigații	Direcția a IV-a		1949-1953
	Direcția a VII-a	UM 0123 / P	1953-1967
	Direcția a IX-a	UM 0123 / P	1967
	Direcția a IX-a	UM 0193	1967
	Direcția a XII-a	UM 0193	1968
	Direcția a XII-a	UM 0716	1968-1972
	Direcția a IX-a		1972-1973
	Unitatea Specială F (filaj și investigații până în 1976; filaj, 1976-1989, investigațiile fiind preluate de Serviciul F din IMBS / SMB)	UM 0672	1973-1989
Informații externe	Direcția I	UM 0123 / I	1953-1963
	DGIE	UM 0123 / I	1963-1967
	DGIE	UM 0755	1967-1972
	DIE	UM 0920	1972-1978
	CIE	UM 0544 (cu subunități ca UM 0195, UM 0282, UM 0225, UM 0503, UM 0525, UM 0107)	1978-1989
Informații interne	Direcția a III-a	UM 0123 / T	1953-1967
	Direcția I	UM 0729	1967-1972
	Direcția I	UM 0610	1972-1989
Interceptarea corespondenței	Serviciul F	UM 0123 / B	1956-1967
	Direcția a XII-a		1967-1968
	Direcția a IX-a (din DGTO)		1968-1972
	Direcția a VI-a (din DGTO)		1972-1973
	Unitatea specială S	UM 0647	1973-1989

Interceptarea convorbirilor telefonice și tehnică operativă	Serviciul TO / Serviciul T / Direcția T		1955-1964 ??
	Direcția a V-a		1972-1973
	Unitatea Specială T	UM 0639	1973-1989
Interceptare transmisii eter (în special posturile de radio ostile)	Unitatea Specială R	UM 0659	? -1989
Pașapoarte	Direcția pentru pașapoarte, evidența străinilor și controlul trecerii frontierei	UM 0200	1972-1989
Penitenciare	Direcția Lagăre și Colonii de Muncă		1953-1955
	Direcția Penitenciare, Lagăre și Colonii de Muncă		1955-1957
	Direcția Generală a Penitenciarelor și Coloniilor de Muncă		1958-1964
Securitate și gardă demnitari	Direcția a V-a	UM 0666	1978-1989

INDICATIVELE UNITĂȚILOR TERITORIALE (1949-1968)

Direcția Regională Argeș / Pitești	UM 0336
Direcția Regională Bacău	UM 0176
Direcția Regională Brașov / Stalin	UM 0198
Direcția Regională București În paralel a funcționat unitatea de securitate teritorială a capitalei: Direcția de Securitate a Orașului București / Capitalei (viitoare ISMB)	UM 0349
Direcția Regională Cluj	UM 0203
Direcția Regională Constanța / Dobrogea	UM 0274
Direcția Regională Craiova / Oltenia	UM 0113
Direcția Regională Galați	UM 0288
Direcția Regională Hunedoara Deva	UM 0293
Direcția Regională Iași	UM 0119
Direcția Regională Maramureș	
Direcția Regională Mureș / Autonomă Maghiară	
Direcția Regională Oradea / Crișana	UM 0386
Direcția Regională Ploiești	UM 0379
Direcția Regională Suceava	UM 0239
Direcția Regională Timișoara / Banat	UM 0232

INDICATIVELE UNITĂȚILOR TERITORIALE (1968-1989)

București:	ISMB (1968)	UM 0224
	ISMB (1968-1972)	UM 0696
	IMBS (1972-1982), apoi SMB (1982-1989)	UM 0800
IJ Alba		UM 0804
IJ Arad		UM 0817
IJ Argeș		UM 0830
IJ Bacău		UM 0837
IJ Bihor		UM 0846
IJ Bistrița-Năsăud		UM 0855
IJ Botoșani		UM 0867
IJ Brașov		UM 0879
IJ Brăila		UM 0886
IJ Buzău		UM 0896
IJ Caraș-Severin		UM 0906
IJ Călărași		UM 0948
IJ Cluj		UM 0916
IJ Constanța		UM 0757
IJ Covasna		UM 0772
IJ Dâmbovița		UM 0792
IJ Dolj		UM 0924
IJ Galați		UM 0931
IJ Giurgiu		UM 0936
IJ Gorj		UM 0943
IJ Harghita		UM 0951
IJ Hunedoara		UM 0958
IJ Ialomița		UM 0984
IJ Iași		UM 0947
IJ Maramureș		UM 0927
IJ Mehedinți		UM 0797
IJ Mureș		UM 0776
IJ Neamț		UM 0765
IJ Olt		UM 0919
IJ Prahova		UM 0911
IJ Satu Mare		UM 0902
IJ Sălaj		UM 0890
IJ Sibiu		UM 0883
IJ Suceava		UM 0874
IJ Teleorman		UM 0860
IJ Timiș		UM 0850
IJ Tulcea		UM 0842
IJ Vâlcea		UM 0824
IJ Vaslui		UM 0684
IJ Vrancea		UM 0810